

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Sertum Marianum Duodecim Stellarum, Seu Duodecim Rosarum
Logicalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

Turris Eburnea, ex qua pendent mille Clypei bonæ spei, & omnis Armaturæ fortium. Et quamvis hi Manipulorum flores humiles sint, spernendos tamen haud quaquam timemus, scientes Majestatem Vestram non dedignari vocitari *Lilium Convallium*, cujus Dilectus est *Flos campi*, solet namq; cognoscere citius Majestas Vestra, quos sibi videt factos in paritate & humilitate magis conformes. Vallis illa Clara ex qua veniunt flores nostri, est vallis de Cistercio, Majestas Vestra in typis designata fuit Cisterna gratiæ, ex qua olim vir secundum Cor Deirefocillari cupiebat ingeminans, *si quis mihi daret potum aquæ de Cisterna quæ est in Bethlehem juxta portam!* Cisternam hanc coronamus floribus, qui haurimus aquas: Flores hi debiti sunt Majestati Vestræ, sunt namq; Rosæ de spineto Logicali Collectæ, Majestas Vestra *Lilium* autem est *inter spinas, sicut Amica inter filias Adæ*, inquit sponsus, quæ nominari non potest sine refrigerio, nec cogitari sine folatio. Debentur Majestati Vestræ hi flores propter quam omnis est scientia & Doctrina: flores namq; sunt scientifici, Majestas autem Vestra scientiarum mare, sapientiæ Divinæ sedes, in cujus Tabernaculo requievit, & nos currentes in stadio Sophiæ, in Majestatis Vestræ *Warta*. Convertat ergo Majestas Vestra benignos consuetæ Misericordiæ oculos ad supplices preces, & humiles oblationes, veluti devotionis nostræ tesseras, amoris symbola & æviternæ submissionis, subjectionis & obligationis anathemata, totumq; studium Amadæum gratiis suis, & favoribus Cælestibus consoletur. Amet Majestas Vestra quæ nominetenus sola posteriori litera proposita priori, in re cupit, & debet *amari*. Ita vovent & precantur

Augustissima Majestatis Vestræ

Minores & Minimi Clientes, ac Servi. Professor
& Discipuli studii Cameracensis.

SERTUM MARIANUM
DUODECIM STELLARUM, SEU
DUODECIM ROSARUM LOGICALIUM.

*Ad mentem Sanctissimorum Doctorum AUGUSTINI
& BERNARDI, ac Subtilissimi*

JOANNIS DUNS SCOTI.

L
Dum medium iter in cursu nostro Sophiæ
agimus, sistere cogimur, quoniam *Mundi*
Atlas MARIA Atalantam sanctiore vicissitudine
cambians *Hippomenæos* nos, aureum exhibendo
Pomum, inclamat, *Nondum ultra, sed Warta*, au-
dimus nomen, & dicimus esse vocem significati-
vam ad placitum, cujus nulla pars separata significat,
cum tempore, est clamaret *Wart da*. Siftimus in
corde, & organo nostro modulantes cum *Salve*,

partem Philosophiæ quæ docetur quomodo verum à
falso determinandum sit, cujus objectum non
est *Warta*, nec *Salve*, aut ulla vox, sed modus
modulandi, (sciendi) hæc scientia est specula-
tiva, licet nonnunquam practicè claves tangantur
minus rigorosè.

II.

Ingredimur vocati *Wartam*,
quemadmodum Filius Virginis olim intravit
in castellum quoddam, utrobique suscipitur
licet,

fieri, utrobique *Martha & Maria*, utrobique duae forores; in isto erant realiter distinctae, non ex eo quod in ipsis reperiebatur producentis & producti oppositio, haec etenim universaliter non sufficiunt, ut quis aliqua realiter distingui afferat, sicut nec actualis separatio, nec potentialis, sed ultra adhuc esse debet proportionalis. Non sunt tamen se ipsis ita distinctae, sed per aliquod superadditum, quod in Organo nostro positivum dicitur.

III.

In *Warta Martha* est, est pariter & *Maria*, nam in Virgine in vestitu deaurato, & amicta sole, Mellifluo Ecclesiae doctore teste, est *et orium Mariae, & negotium Martha*, voluntas nempe agenda disponens & ordinans, ac intellectus ad pedes in unico Verbo considerando conquiescens, forores duae majori tamen dilectionis vinculo unitae, ut nec divinitus separari valeant, quae tamen adhuc verè & realiter sunt distinctae, prout dici potest talis, quae non fit per fictionem, à forma, vel formalitate derivationem habet, ut dicatur formalis, quam non modò inter has forores, sed etiam in aliis gradibus Metaphysicis, ipsoque supremo numine, adjuvante Castrorum Acie, propugnans.

IV.

Warta Castellum mundum est Scopà Lazari haud indigum, quoniam in Virgine nec cortex actualis, nec nodus originalis culpae fuit, adhuc tamen montes ejus parturiunt feras nonnullis monstruosas, ut eas penitus negent, verumtamen tales, quae à principali causa progignente rationis entia dicuntur, omninò admittere nihil penitus vetat, quas ex aequo dividunt forores ambae, intellectus & voluntas, ut aequaliter eas venari valeant. Sensibus tamen id absolute negatur. De Phantasia sub iudice Iis est. Deus habet supremum dominium, qui intelligendo & negando ipsis dat esse objective.

V.

Warta exigua villa non est, ad quam inhabitandam Regia sponsa sponsum invitat (Cant. 7.) *commoremur in villis*, per gratiam & miracula, sed est universalis Portus, & communis civitas refugii, quales plures Synogica vidit Antiquitas, & modò non est ita una, quin sit etiam multiplex & communis, prout quoque sentimus de aliis naturis, ut proinde non sint nudae voces & leves flatus, sed verè naturae communes, quamvis non existant nisi in singularibus, quae actu multiplicari opus non est, sed sufficit posse divinitus, non intellectualiter, sine religioso singularitatis vitio cum singularibus realiter strictè non conveniunt.

VI.

Magnae Dominae de Warta, cui magna fecit qui potens est à quinque saeculis miraculis & prodigiis illustrissima, veriùs Serenissima universa subjecimus, quae quinis comprehendunt intentionibus Porphiritae, nos verò tantae Dominae servi liberi ab hujus lege, in similibus intentionibus teneri non volumus, quin plures intentiones, vel pauciores facere possimus, de quibus univoce, &

veluti genus praedicatur universale, quae ratio praedicandi est in quid incompletè de pluribus specie differentibus, sine quibus esse nequit; cum verò praedicatur de pluribus numero, id facit mediata, si tamen nonnunquam etiam immediate dicat, tunc specie decorabitur.

VII.

Wartensis nostra cuius sit speciei, quae Imperio digna dicitur, hinc praedica, quia tota pulchra est, quae edidit speciosum pro filio hominum, cuius cor uno crine colli sui vulneravit, subiecit se nihilominus ut *Avillam* humilem; species nostra subiecit generi, per hoc tamen non admittitur ad dignitatem, & statum universalis Dominae, sed per praedicari de pluribus singularibus, à quibus potest abstrahi conceptus communis, non tamen à Maria, quia haec sola Virgo singularis est, licet conceptus ejus sit commune bonum. Principium ob quod singularis est, non est statura procera, quae dicitur Cedrus exaltata in Libano, Cypressu in monte Sion, nec formarum, aut accidentium, habituumque collectio, quae vocatur circumdata a varietate, ut sola sit sine exemplo, sed quia haec est.

VIII.

Warta Domus Regia est, quia in ea habitat & Medica, salus infirmorum, & panis abundat (Isaia 3.) consolationis; ac substantia multa valde, ut ipsa nullius sit indiga, omnes ipsius; substantia domus princeps praedicatorum, quae infra & supra decadem extendere valet, capit omnes substantias creatas, completas, per se unas directè, ipsamque Reginam nostram, non tamen ejus Filium & DEI Verbum: Haec etiam sic existit, ut nullius indigeat ope, omnia alia entia tamen ab ea veluti familiarium dependant mediata, vel immediate, duae pedisiquae generales & absolutae sunt, quantitas & qualitas, quarum essentia non est inherere actu, vel aptitudine, sed radix à qua talis inhaesio pullulat.

IX.

O Silesia! Quam magna domus *Warta*, & ingens locus possessionis ejus, quam elegit & sanctificavit Dominus, ut in cunctis nationibus nominetur, quoniam magnum nomen ejus est in gentibus, tota quantitas tamen distinguitur à substantia, idque realiter, ejus ratio non consistit in mensura, quamcunque excogitaveris, nec in divisibilitate in partes integrales, nec in extensione in ordine ad locum, sed in connaturali exigentia extensionis impenetrabilis in ordine ad locum. Illud per quod domus magna sanctificata est, est qualitas bona sanè nimis, quae in communi dicitur accidens bene, vel malè afficiens subiectum, quantitate in perfectione praeripit palmam, illa substantia tamen magis est intima.

X.

Warta quibus gaudeat respectibus sufficientissimè proclamant sanctam & sanctam concursus populorum, & turba clientum, solemniore tamen inter omnes est, de quo nobis sermo quoque esse potest, quem in Canticis canit intonans, *Dilectum meum mihi & ego illi.* (Cant. 2.) est namque respectus, cuius totum esse consistit ad aliud se habere,

Gggggg 2

quod

quod esse verum est accidens à fundamento & termino distinctum, ordinariè terminari petens ad absolutum, nisi sit fundamentum respectus, quod fit dum unus alium fundat, id verò fieri nequaquam implicat, multiplicatis terminis semper multiplicantur. Duplices esse testantur in *Warta* Clientes votis ad extra, absq; eo quod in-
strinsecus latet.

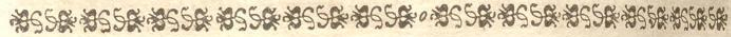
XI.

Si quæris: signa & prodigia quando erunt in Sole & Luna i *Wartam* inspicere & videbis surdos audire, mutos loqui, amentes ratiocinari, & cæcos videre in JESU & MARIA; signa hæc supra sunt naturam; quæ sunt naturæ conformia, alia sunt nata, alia data, quæ divisio omnes notas comprehendit, quæ Instrumentum nostrum organum pro præsentis statu requirit, unde de formalibus nihil scire volumus, quia D. Aurelius bene dicit, signum esse id quod præter speciem quam ingerit sensibus, aliud facit in cognitionem

venire: *Warta* vox est instituta ad significandum primariò locum Virgini Matri sacrum miraculis clarum, secundariò conceptum mentis de ea loquentis.

XII.

Pro Corrollario Coronæ, Sertig; Mariani, *Wartam* dicimus Domum esse tantum *Non Deæ*, quia *Mariæ*, quæ est *Mater pulchre Dilectionis*, timoris & agnitionis, & *sanctæ spei*, in ea est omni gratia vite & veritatis, quæ veritas (namq; *Dominæ* est); manet in æternum, sicut & quidquid aliàs de *Warta* prædicaveris, *Virginem* hanc plura quæ scientia experimentalis de *Mytheris* fidei clarè cognoverat, obscure simul credere potuisset vel credidisset, non videtur negari debere, in quam omnes thesauros summa contulit *Trinitas*, cujus opus ultimum & nostrum *Refugium* primùm verè est, *MARIA* Mater *spei* consolando in *Warta*.

THEOREMATA MARIANO - BERNARDEA.

Ad mentem Subtilissimi Doctoris Theologorum & Philosophorum Principis
JOANNIS DUNS SCOTI,
SUPREMI NUMINIS
AUGUSTISSIMÆ FILIÆ INFANTI COELESTI,
Serenissimæ Reginae & Archiducissæ Univerforum Potentissimæ,
MARIÆ ΘΕΟΤΟΚΟ,
Dominæ Clementissimæ, Sanctissimæ, Misericordissimæ

Dicata & Dedicata.

I.

(a) Bernar-
dus hom. 2.
supermissus.

Rubus ille *Mosaicus* (a) quid portendebat, flammæ quidem emittens, sed non ardens, nisi *Mariam* parientem & dolorem non sentientem? Quid *Virga Aaron* florit, nec humectata, nisi ipsam concipientem, quamvis virum non cognoscentem. Logica *Rubus*, spina est incipientibus, ardet tamen ut scientia, speculativè præluceat, sic necessaria, ut sine ea, si non cæcutias, saltem caliges, unde licet famuletur ut *Ancilla* humilis, dominatur tamen ut *Regina* cum *Rege* *Rhamno*. *Domestici* ejus omnes vestiti sunt duplicibus, non lanam operatur, nec linum, sed uodum sciendi.

distinguiamus; quæ inter res & res est, realitè strictè est.

III.

Crudeli *Eva* (c) per quam serpens antiquus etiam ipsi *Viro* virus infudit, sed *fidelis* *Maria*, quæ salutem *Arctidorum* & *viru*, & mulieribus propinavit, illa ministræ *seductionis*, hæc *propitiationis*, illa *suggessit* *prævaricationem*, hæc *injecit* *Causam* *Redemptionis*. Similis *Antithesis* est inter ens reale & rationis, illud esse habet reale ad extra, aut habere potest, hoc non nisi per fabricationem, & machinationem potentis potentis fabricare, qualis sunt, *Deus*, *Intellectus*, *Voluntas*, *Phantasia*, nullus tamen sensus pedisequus, &c.

II.

(b) Serm. 52.
de divers.

Sapientia, quæ *Dei* erat, & *Deus* erat (b) de sinu *Patris* ad nos veniens adificavit sibi domum, ipsam scilicet *Matrem* suam *Virginem* *Mariam*, in qua *Columnas* septem excidit, fide & virtutibus dignum habitaculum efficiendo eam, quæ licet aliquæ in intellectu, aliæ in voluntate fuerint, hæc duæ potentia tamen realiter distinctæ non fuerunt, sed formaliter tantum, sicut & ipsa *sapientia* *Dei* ab ejus *Essentia*. Reliqua omnia positive

IV.

Non est (d) quod magis delectet, nec est quod magis deturreat, quam de *Gloria* *Virginis* habere sermonem, ut enim *islem* ineffabile privilegium meritorum, & prærogativam singularem, tanto eam devotionis affectu amplectuntur, honorant, suscipiunt, ut dignum est, universi, ut licet de ea loqui gessiant omnes, tamen quidquid dicitur de indicibili, eo ipso quod dicitur potest, minus gratum sit, minus placeat, minus acceptum.